

Ollári Szabolcs absztrakciója a következő cikkről:

Karlheinz Stockhausen – Elektronikus és hangszeres zene

Stockhausen a cikkben kijelenti, hogy 1953-ban született meg az elektronikus zene a németországi WDR stúdióban. Ismerteti, hogy a XX. század zenei törekvései is megkívánták az elektronikus eszközök közreműködését a zenében, ugyanis új zenei formák születtek, melyekre a hagyományos hangszerek már nem a legmegfelelőbb eszközök.

Stockhausen szót ejt az elektronikus kompozíciók realizálásáról, a kölni stúdió munkafolyamatairól. Itt ismerteti, hogy 1958-ban is még hangszalagvágással és szinuszoszcillátorokkal dolgoznak. Megemlíti a grafikus notáció fontosságát, illetve, hogy az elektronikus zenében már nincsenek előadók – maga a zeneszerző és munkatársai, akik sokszor technikusok, megteremtik a művet, és azt hangszórókon adják elő.

Megemlíti, hogy az elektronikus zenének nem az a fő célja, hogy a meglévő hangokat utánozza- az ennél sokkal fontosabb, hogy a hallgatóság valami olyasmi hangzást kapjon, amit még nem tapasztalt.

Szemlélteti a zajok egyre meghatározóbb szerepét a zenében, és összefüggést állapít meg a musique concrète megszületése és Varsé és Cage munkásságával. Továbbá szemlélteti az elektronikus zajgenerátorok és filterek felhasználását az elektronikus zenében.

Stockhausen ismerteti, hogy nem véletlenül vannak rádiók székházaiban az elektronikus zenei stúdiók, hiszen az ott használt technikákból születnek meg a művek. Ugyanakkor azt is megemlíti, hogy a szalagot addig csakis élethű hangkonzerválásra használták, de az elektronikus zene megadta a valódi funkcióját – olyan zenék hallhatóak róla, amiknek nincs esélyük megszólalniuk hangszalagok nélkül.

Megemlíti a számítástechnika fejlődésének fontosságát, melynek haladását úgy látja ideálisnak, hogy a későbbiekben a komponista szorosan együtt dolgozik a számítógéppel.

Stockhausen említést ejt az új hangszeres zene törekvéseiről is, ahol az előadó nem úgy adja elő a kompozíciókat, mint egy gép, hanem jelentős szerepet kap a zenei események kialakulásában az előadás közben (a választás és – a véltetlen lehetőségei).